

EMRE İLE İLYAS DEDE

Peygamber Mucizeleri Serisi 1

Yürüyen Ağaçlar

Seviye: 8 yaş üstü

Emre karnesini almıştı. Tüm notları pekiyordu. Babası, yaz tatilinde Emre'yi köye dedesinin yanına göndereceğine söz vermişti.

Emre köyde kalmayı çok seviyordu. Çünkü orada çok sevdiği dedesi, bir sürü arkadaşı ve gezebileceği çok yer vardı.

Emre'nin babası, Emre'yi köye getirdi. Emre köye geldiği için çok mutluydu. Büyük bir sevinçle dedesini kucağına atladı.

Emre hemen bahçeye gitmek istiyordu. "Dedeciğim bahçeye gidelim mi?" diye sordu dedesine.

Dedesi: "Tamam." dedi.

İlyas dedenin çok güzel bir bahçesi vardı. Bahçede her türlü meyve ve sebze vardı. Emre, erik ağacından erik toplamak istiyordu. Dedesiyle beraber erik topladılar ve dinlenmek için ağacın altında oturmuşlardı. İlyas dede Emre'ye, "Emre, ağaçlar yürüyebilirler mi?" diye sordu.

Emre, dedesinin neden böyle bir soru sorduğunu anlayamamıştı. "Tabî ki yürümezler." diye cevap verdi.

İlyas dede: "Evet, ağaçlar yürümezler, ağaçların yürümesi bir mucize olurdu. Peygamber Efendimizin (a.s.m.) ağaçlarla ilgili bazı mucizeleri var. Bunları sana anlatmamı ister misin?" diye sordu.

Emre, büyük bir heyecanla "Evet" dedi. Emre dedesinin anlattıklarını dinlemekten çok hoşlanıyordu.

İlyas dede anlatmaya başladı.

Bir gün Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yanına çölde yaşayan bir adam gelmiş ve ondan bir mucize göstermesini istemiş.

Peygamber efendimiz (a.s.m.) bir ağacı göstererek adama demiş: Şu ağaca söyle ki, "Resulullah seni çağırıyor."

Adam gitmiş ve ağaca söylemiş. Ağaç, sağa ve sola eğilerek köklerini yerden çıkarıp Peygamberimizin (a.s.m.) huzuruna gelmiş.

Sonra o adam demiş: **"Yine yerine gitsin."**

Peygamber Efendimiz (a.s.m.) emretmiş, ağaç tekrardan yerine gitmiş.

Mucizeyi dinlemekten etkilenen Emre: **"Dede, ağaçlar Peygamber Efendimizi (a.s.m.) çok seviyor olmalılar. Çünkü ben sevdiğim insanları gördüğümde hemen koşarak yanına gitmek istiyorum. Baksana ağaçlar da bir sözülle O'nun (a.s.m.) yanına gidiyorlar."** dedi

— **"Evet, ağaçlar Peygamber Efendimizi (a.s.m.) tanıyıp, sözünü dinleyip, itaat ediyorlar."** diyen İlyas dede Emre'ye, **"Bir tane ağaç mucizesi daha dinlemek ister misin?"** diye sordu.

— **"Evet"** dedi Emre

İlyas dede gülümseyerek anlatmaya başladı.

Taif savaşı zamanında, Peygamber Efendimiz (a.s.m.) gece at üstünde giderken uykusu gelmiş. O halde iken, bir sidre ağacına rast gelmiş. Ağaç ona yol verip, atını incitmemek için, ikiye ayrılmış.

Peygamber Efendimiz (a.s.m.), at ile içinden geçmiş. Tâ zamanımıza kadar o ağaç, iki ayak üstünde, muhteşem bir vaziyette kalmış.

Peygamber Efendimizi (a.s.m.) incitmek istemeyen ağacın ikiye ayrılarak yol vermesi Emre'yi çok etkilemişti. Gerçekten muhteşem bir olaydı. Dedesine **"Dede, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) ağaçlarla ilgili başka mucizesi var mı?"** diye sordu.

Dedesi: **"Tabî ki var. Sana son bir tane daha anlatayım"** dedi.

Peygamber Efendimiz (a.s.m.) çölde yaşayan bir adama demiş ki : **"Ben, bu ağacın şu dalını çağırırsam, yanıma gelse, benim peygamber olduğuma iman edecek misin?"**

Adam **"Evet"** demiş.

Peygamber Efendimiz (a.s.m.) ağacın dalını çağırılmış. O dalın, ağacının başından kopup, Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yanına atlamış, gelmiş. Sonra emretmiş, yine yerine gitmiş.

İlyas dede, Emre'ye **"Ağaçların bu şekilde Peygamber Efendimizi (a.s.m.) tanıyıp, sözünü dinleyip itaat ederken, bazı insanların O'na (a.s.m.) inanmamasının ne kadar kötü bir olay değil mi?"** dedi.

Ağaçlarla ilgili mucizeleri dinleyen Emre, dedesinin söylediği şeyi çok doğru bulmuştu. Peygamber Efendimize (a.s.m.) inanmayan insanlara birazda sinirlenerek: **"Ağaçlar O'nu(a.s.m) tanıyıp itaat ediyorlarsa, bizlerde O'nu tanıyıp, bizden yapmamızı istediği şeyleri yapmalıyız."** dedi.

Akşam olmak üzereydi. Bu mucizeleri dinlemek Emre'nin çok hoşuna gitmişti. Dedesinden daha sonra Peygamber Efendimizin (a.s.m.) diğer mucizelerini de anlatmasını istedi.

Dedesi de anlatacağına söz verdi ve evin yolunu tuttular.